

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 23 januari 2013 — Monika Kušionová mot SMART Capital a.s.

(Mål C-34/13)

(2013/C 141/14)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Monika Kušionová

Motpart: SMART Capital a.s.

Tolkningsfrågor

1. Ska rådets direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG ⁽²⁾ av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EGT L 149, s. 22), mot bakgrund av artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att de är oförenliga med en medlemsstats bestämmelser — såsom 151j § punkt 1 i civillagen jämförd med övriga lagbestämmelser som är i fråga i målet vid den nationella domstolen — som ger en kreditgivare rätt att kräva fullgörelse av en förpliktelse som följer av otillbörliga avtalsvillkor genom att ta i anspråk ställd säkerhet i form av fast egendom som ägs av konsumenten, trots att parterna är oeniga avseende huruvida det är fråga om otillbörliga avtalsvillkor och avtalsvillkoren inte prövats av någon dömande instans?
2. Utgör de unionsrättsliga bestämmelser som angetts i första frågan hinder för tillämpningen av en medlemsstats bestämmelser — såsom 151j § punkt 1 i civillagen jämförd med övriga lagbestämmelser som är i fråga i målet vid den nationella domstolen — som ger en kreditgivare rätt att kräva fullgörelse av en förpliktelse som följer av otillbörliga avtalsvillkor genom att ta i anspråk ställd säkerhet i form av fast egendom som ägs av konsumenten, trots att parterna är oeniga avseende huruvida det är fråga om otillbörliga avtalsvillkor och avtalsvillkoren inte prövats av någon dömande instans?
3. Ska Europeiska unionens domstols dom av den 9 mars 1978 i mål 106/77, Simmenthal ⁽³⁾, förstås på så sätt att

den nationella domstolen, för att uppnå det mål som eftersträvas med de direktiv som anges i första frågan och mot bakgrund av artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska underlåta att tillämpa sådana nationella bestämmelser såsom 151j § punkt 1 i civillagen jämförd med övriga lagbestämmelser som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som ger en kreditgivare rätt att kräva fullgörelse av en förpliktelse som följer av otillbörliga avtalsvillkor genom att ta i anspråk ställd säkerhet i form av fast egendom som ägs av konsumenten, trots att avtalsvillkoren inte prövats av någon dömande instans, och därigenom undvika att avtalsvillkoren prövas ex officio av en dömande instans även om parterna är oeniga?

4. Ska artikel 4 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal tolkas på så sätt att ett avtalsvillkor i ett konsumentavtal — vilket upprättats utan advokathjälp — som ger en kreditgivare rätt att ta i anspråk och låta sälja den säkerhet som ställts utom rätta utan att detta prövas av en dömande instans, är oförenligt med den grundläggande unionsrättsliga principen om att avtalsvillkor ska prövas ex officio av en dömande instans och följaktligen även är oskäligt i ett fall där det ifrågavarande avtalsvillkoret en utformats i enlighet med en bestämmelse i den nationella lagstiftningen?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

⁽²⁾ EGT L 149, s. 22.

⁽³⁾ REG 1978, s. 629; svensk specialutgåva, s. 75.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polen) den 25 januari 2013 — Małgorzata Nierodzik mot Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczu

(Mål C-38/13)

(2013/C 141/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Małgorzata Nierodzik

Motpart: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczu

Tolkningsfråga

Ska artikel 1 i rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP⁽¹⁾ (nedan kallat direktiv 1999/70), punkterna 1 och 4 i bilagan till direktivet, samt den allmänna unionsrättsliga principen om förbud mot diskriminering på grund av typ av anställningsavtal tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell bestämmelse, i vilken det för visstidsanställningar med en löptid som överstiger 6 månader föreskrivs andra (för de arbetstagare som är anställda på grundval av tidsbegränsade avtal mindre fördelaktiga) principer vad gäller fastställandet av tiden för uppsägningsfristen, än de som gäller för fastställandet av tiden för uppsägningsfrister vid tillsvidareanställningar, och utgör dessa bestämmelser även hinder mot en nationell bestämmelse (artikel 33 i lagen om den 26 juni 1974, arbetslagen [...], nedan kallad arbetslagen) i vilken det föreskrivs en fast två veckor lång och av arbetstagarens anställningstid oberoende uppsägningsfrist för tidsbegränsade anställningsavtal vilkas avtalade löptid överstiger 6 månader, när uppsägningstiden för tillsvidare gällande anställningsavtal beror på arbetstagarens anställningstid och är mellan två veckor och tre månader långa (artikel 36.1 i arbetslagen)?

⁽¹⁾ EGT L 175, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Úřad průmyslového vlastnictví (Tjeckien) den 29 januari 2013 — MF 7 a.s. mot MAFRA a.s.

(Mål C-49/13)

(2013/C 141/16)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Úřad průmyslového vlastnictví

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: MF 7

Motpart: MAFRA a.s.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.2 d i direktiv 2008/95⁽¹⁾ tolkas så, att vid bedömningen av huruvida den som ansökt om registrering av ett varumärke handlade i god tro är enbart omständigheter som framgick före eller på dagen för varumärkesansökan relevanta, eller kan även omständigheter som inträffade efter att ansökan gavs in användas som stödbevisning för att sökanden var i god tro?
2. Måste rättspraxis enligt domen i de förenade målen C-414/99 och C-416/99, Zino Davidoff och Levi Strauss,⁽²⁾ tillämpas generellt på alla situationer som innefattar en bedömning av huruvida en varumärkesinnehavare samtyckt till ett handlande som kan leda till att dennes exklusiva rättigheter försvagas eller begränsas?

3. Är det möjligt att anta att den som ansöker om ett senare varumärke är i god tro baserat på att innehavaren av det äldre varumärket ingick avtal med denna sökande enligt vilka innehavaren samtyckte till publicering av periodiskt, tryckt material under en beteckning som liknade det varumärke som den senare varumärkesökanden ansökte om, samtyckte till att detta tryckta material registrerades av sökanden för en senare varumärkesansökan och erbjöd sökandens stöd för publiceringen, även om avtalen inte uttryckligen behandlade frågan om immateriella rättigheter?
4. Om omständigheter som inträffar efter att en varumärkesansökan gavs in också kan vara relevanta vid bedömningen av huruvida sökanden handlade i god tro, är det då alternativt möjligt att anta att sökanden var i god tro baserat på att innehavaren av det äldre varumärket medvetet godtog att det omtvistade varumärket existerade i minst tio år?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (kodifierad version) (EUT L 299, s. 25).

⁽²⁾ REG 1999, s. I-8691.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Rotterdam (Nederländerna) den 31 januari 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV mot Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Mål C-51/13)

(2013/C 141/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Rotterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Svarande: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Tolkningsfrågor

1. Utgör unionsrätten, och särskilt artikel 31.3 i tredje livförsäkringsdirektivet⁽¹⁾ hinder för att — grundat på öppna eller oskrivna regler i nederländsk rätt, som den princip om rimlighet och skälighet som styr förhållandet mellan en livförsäkringsgivare och en tänkbar försäkringstagare innan ett avtal ingås, och/eller en allmän och/eller särskild omsorgsplikt — förplikta livförsäkringsgivare att tillhandahålla försäkringstagare mer information om försäkringens kostnader och riskpremier än vad som föreskrivs i de nederländska bestämmelser från 1999 som införlivade det tredje livförsäkringsdirektivet (särskilt artikel 2.2 q och 2.2 r RIAV 1998)?